

ЗА СЛОВО ГОВОРИ ДРАГОСЛАВ МИЛАНОВИЋ, ФРОНТМЕН ПАГАНИНИ БЕНДА ИЗ ТОРОНТА

Фото: Приватна архива

Стандардна постава Паганини бенда - Слободан Милановић, Горан Николић, Јан Врба и Драгослав Милановић

КАД НЕШТО ЖЕЛИТЕ, ЗВЕЗДЕ СЕ САМЕ НАМЕСТЕ

- Једна од тих срећних звезда био је и мој сусрет са Јаном Врба, изузетним музичаром, познаваоцем мноштва инструмената, сличних идеја и тадашњим чланом наше познате поп групе Галија (која је у исто време кад и ја била на гостовању у Канади), каже за СЛОВО Драгослав Милановић

Пише:
Гордана ЛАКОВИЋ

За часопис СЛОВО говори Драгослав Милановић, фронтмен Паганини бенда из Торонта.

- Паганини бенд, чији сте оснивач, је међу најпознатијим и најпопуларнијим музичким

ансамблима у српској заједници у Канади. Реците нам нешто више о Вашем бенду, ко су његови чланови, коју музику најчешће изводите, где све гостујете...?

- Паганини бенд је основан као замисао музичке идеје (форме) која би се као група представила канадском тржишту у време мог првог доласка у Канаду, 2004. године, каже на почетку разговора Драгослав Милановић. То кратко време, у трајању од пола године, дало ми је нову идеју о саставу му-

У авантуру с музиком кренуо у раној младости - Драгослав Милановић

ОД РАНЕ МЛАДОСТИ У СВЕТУ МУЗИКЕ

- Када сте почели да се бавите музиком, шта је било одлучујуће да музика буде Ваша идеја водиља у животу?

- Склоност ка музици се јавила у раној младости, па су ме родитељи са четири године одвели на "тестирање" у музичку школу "Стеван Христић", која се налазила у Бачкој паланци. Тамо су одлучили да моје школовање крене са такозваним музичким забавиштем.

Уз пуно одрицања и упорности мојих родитеља, полако али сигурно кренуо сам у авантуру са музиком с којом и данас, упоредо са "редовним" животом, путујем.

Да ћу се бавити музиком пресудна је била посета Осјечком позоришту, где смо као школа присуствовали извођењу опере "Еро с оног свијета".

И то је била та Аморова стрела која ме је погодила.

зичке групе која би радила и живела на тлу Канаде.

Кад нешто заиста желите, онда вам се звезде саме наместе. Једна од тих срећних звезда је био и мој сусрет са Јаном Врба, изузетним музичарем, познаваоцем мноштва инструмената, сличних идеја

и тадашњим чланом наше познате поп групе Галија (која је у исто време кад и ја била на гостовању у Канади).

Дошли смо на идеју да променимо место пребивалишта и тако је све почело. Касније нам се придружио **Горан Николић**, човек из срца Шумадије, па је то нашем бенду дало, што би се жаргонски рекло, "нови шмек".

Најмлађи члан је **Слободан Милановић** који нам је улио младост и свежину у редове.

Ми углавном свирамо и репрезентујемо лепу музику са простора бивше Југославије, што народну, тако и поп музику.

- **Имали сте безброј наступа овде у Канади, а нас интересује шта из тог богатог музичког опуса, када је Паганини**

РОЂЕЊЕМ ЗЕМУНАЦ

- **Напишите у најкраћем и Вашу биографију**

- Што се тиче биографије ту нема нешто пуно да се прича.

Рођен сам у Земуну у почетку шесте деценије прошлог века, живео и школовао се у три различита места у Војводини (Гајдобра- Бачка паланка- Нови Сад) и похађао два факултета (Електро и музичку академију) и наставио почетком пете деценије живота нови живот у Канади са својом првом, лепшом и бољом половином **Драганом Милановић** са којом имам два дивна сина **Вука** и **Слободана**.

бенд у питању, остало у трајном сећању?

- У трајном сећању свакако да су остале углавном церемоније венчања које су обележиле последње две деценије бављења музиком Паганини бенда.

То је мноштво различитих жеља, обичаја, а и разноликост култура, које се сусрећу на свадбарским свечаностима.

- **Познати сте виолиниста али и певач... Коју улогу више волите?**

- Првенствено волим да свирам. Пошто у Паганини бенду углавном ја певам, то ми је мало одвукло пажњу од моје основне преокупације, виолине.

- **Где сте све наступали у отаџбини и шта је одлучило да свој животни али и музички пут наставите у Канади...**

Фото: Приватна архива

Паганини бенд у појачаном саставу- Јан Врба, Слободан Милановић, Александар Секуловски, Драгослав Милановић и Горан Николић

- Моји први контакти са публиком (осим у оквиру музичке школе) су наступи у КУД- овима. Ту сам стекао богато искуство о комплетној музичкој баштини са простора бивше Југославије, касније као члан разних ВИС састава са подручја Војводине.

Пред долазак у Канаду сам углавном наступао у Новом Саду и Београду. Наступајући на познатом месту "Рибарац", у Новом Саду, добио сам понуду да дођем на гостовање у Канаду са бендом који бих ја окупио. Тако је све почело. Дошавши у Канаду прва три месеца су били једно од најбољих искустава за мене (у погледу места, навика људи и новог окружења, јер нисам знао ни реч енглеског језика). Како је време пролазило кренуо сам у школу за учење енглеског. Након тога ми се полако отварала слика шта све овде може да се уради по музичком питању, а и животу. Друго занимање ми је аутоматичар.

По повратку у земљу сам одлу-

чио да све урадим како бих опет дошао у Канаду и довео комплетну породицу.

Остало сами знате, ту сам од 2004. године и нисам се преварио.

- **Како цените музичку и уопште културну сцену у српској заједници у Канади...**

- Културна и музичка сцена је на завидном нивоу у српској заједници у Канади.

Постоје многа дешавања, као и у нашој матици, која окупљају младе људе. Од малих ногу их уче нашој традицији и културној баштини српског народа у разним културно фолклорним удружењима и академијама.

Имамо и разна гостовања српских позоришних и музичких уметника.

Али што каже наш народ "увек може и боље". То је један од будућих задатака који Паганини бенд узима на себе али отом потом, каже на крају разговора Драгослав Милановић.

СЛОВО